

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ ΚΘ'
ΜΝΗΜΗ ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ
ΙΓΝΑΤΙΟΥ ΤΟΥ ΣΙΝΑΪΤΟΥ
ΤΟΥ ΕΚ 'ΡΕΘΥΜΝΗΣ ΤΗΣ ΚΡΗΤΗΣ ΚΑΤΑΓΟΜΕΝΟΥ*.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΜΙΚΡΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Ἰστώμεν στίχ. δ' καὶ ψάλλομεν τὰ κάτωθι Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ω'ς ἀστήρ τηλαυγέστατος, θεοφόρε Ἰγνάτιε, διαλάμπεις δίου σου τῇ λαμπρότητι, καὶ μοναστῶν τὰ συστήματα, ἀυγάσεις ἀσκήσεως, τῆς ἐνθέου σου φωτί, ἐξαιρέτως δὲ Σίναιον, ὄρος ὄσει, σεμννόμενον πόνοις σου ἀτρύτοις, δι' ὧν ἀρῆτον εἰς ὕψος, ἤρθης Χριστοῦ τελειώσεως.

Ε'λλαμφθεῖς Θείῳ Πνεύματι, Κρήτης γόνε ὑπέριτε, διοτήν διήνυσας τὴν ἰσαγγέλον, πνευματοφόρε Ἰγνάτιε, εἰς ὄρος δυσπρόσιτον, τοῦ Σιναίου ἀσκητά, ὀλοθύμῳ ἐφέσει σου, καὶ ὁμόζηλος, ἐποφθεῖς καὶ ὁμόσκηνος Ἀγγέλων, τὸ ἀμήχανον τὸ κάλλος, ὄραν Χριστοῦ κατηξίωσαι.

Υ'φηγήτωρ θειότατος, ἀρετῆς ταπεινώσεως, ἀπαθείας νήψεως ἐργηγόρσεως, καὶ ἀκτησίας Ἰγνάτιε, τρισόλβιε δέδειξαι· ἠξιώθης γάρ ἰδεῖν, μύρον δλύζοντα Νίκανδρον, εὐπειθέστατον, φοιτητὴν σου τὸν θεῖον μετὰ πότμον, πρὸ τοῦ παραδοῦναι Κτίστη, τὴν σὴν ψυχὴν τὴν ὑπέρλευκον.

Τῶν Ὁσίων ἀμάργμα, ἀπαθείας θησαύρισμα, ἀρετῶν ἐνθέων τὸ ἐγκαλλώπισμα, καὶ μονοτρόπων πρὸς θεῷσιν, ἀλείπτην θειότατον, μακαρίσωμεν πιστοί, τῆς Ῥεθύμνης τὸ δλάστημα καὶ κιννάμωμον, εὐωδέστατον ὄρους τοῦ Σιναίου, τὸ εὐφράναν σωφροσύνη, χοροῦς ἀζύγων Ἰγνάτιον.

Δόξα Πατρὶ. Ἦχος δ'.

Τῆς ἰσαγγέλου πολιτείας τὸ ὑπόδειγμα, καὶ σκεῦος χωρητικόν τῆς ἐνεργείας τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, Ἰγνάτιον τὸν Σιναΐτην, οἱ πιστοὶ μακαρίσωμεν· οὗτος γάρ πατερικὸν ἐπιδειξάμενος

* Ἡ Ἀκολουθία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰγνατίου, τοῦ ἐκ Ῥεθύμνης τῆς Κρήτης καταγομένου, ποιηθεῖσα ὑπὸ τοῦ ἐλλογιμωτάτου κ. Χαράλαμπος Μπούσια, διδάκτορος Χημικοῦ, προνοία καὶ δαπάνη τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Πέτρας κ. Νεκταρίου, δημοσιεύεται τὸ πρῶτον ἐνταῦθα. Ὁ δεῦτερος ἐν τῷ Ὁρθρω Κανόν, ἐποιήθη ὑπὸ τοῦ Ἱερέως Εὐαγγέλου Παχυγιαννάκη.

ζῆλον, καὶ τρόποις ἀσκήσεως ποικίλοις, πολλοὺς παιδεύσας πρὸς σωτηρίαν, τῆς χαρᾶς ἠξιώθη ἀπολαῦσαι τῶν Ἀγγέλων αὐτῆς καὶ ἡμᾶς κοινωνοὺς γενέσθαι, πρεσβεύει τῷ εὐιλάτῳ Κυρίῳ, τοὺς μελισταγέσιν ἐν ὕμνοις τελούντας ἐκθύμως, αὐτοῦ μνήμην τὴν λαμπρὰν καὶ πανσεβάσιμον.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Εκ παντοίων κινδύνων, τοὺς δούλους σου φύλαττε, εὐλογημένη Θεοτόκε, ἵνα σε δοξάζωμεν, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ΄. Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.

Νήψει καὶ προσευχῇ, ἀδειαλείπτω πάτερ, κοσμήσας τὸν σὸν βίον, ἰσάγγελος ὠράθης, ἐν τῷ Σινᾷ Ἰγνάτιε.

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου...

Αστρον θεοφεγγές, ἐν Κρήτῃ ἀνατεῖλαν, καὶ Σιναιὸν ὠράθης, φωτίσαν ὄρος πάτερ, ἀσκήσει σου Ἰγνάτιε.

Στίχ. Μακάριος ἀνὴρ...

Χαίροις πνευματικῶν, πατέρων κοσμιότης, ἁκρότης ἐγκρατείας, καὶ προσευχῆς ἀόκνου, ἐκπύρσευμα Ἰγνάτιε.

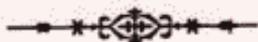
Δόξα Πατρὶ. **Τριαδικόν.**

Ακτιστε Παντουργέ, Τριάς Ὑπεραγία, ἐλέησον σὴν ποιμένην, λιταῖς τοῦ Ἰγνατίου, τοῦ ἐν Σινᾷ ἐκλάμψαντος.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Αχραντε Μαριάμ, ὡς βάτον ἐν Σιναίῳ, ἦν Μωϋσῆς κατεῖδε, πυρίφλεκτόν σε πάντες, ἐκθύμως μεγαλύνομεν.

Νῦν ἀπολύεις, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον ἐκ τοῦ Μεγάλου Ἐσπερινοῦ καὶ Ἀπολύσις.

Εἰς τὸν Μεγάλον Ἐσπερινόν

Μετὰ τὸν Προοιμακόν, στιχολογοῦμεν τὸ Μακάριος ἀνὴρ. Εἰς δὲ τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν στίχ. στ' καὶ ψάλλομεν τὰ κάτωθι Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος α΄. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Ασματικῶς συνελθόντες, πανηγυρίσωμεν, τὴν αἰσεβασμίαν μνήμην, Ἰγνατίου τοῦ θείου ἀσκήσει γὰρ ἀόκνῳ καθαγνισθεῖς, καὶ ἰδρώτων τοῖς χεύμασιν, ὠραῖσθεῖς κατελάμπρυνεν ἀληθῶς, τοῦ Σιναιίου ὄρους ἔρημον.

Τ

Ρεθύμνης δλάστημα θεῖον, καὶ Κρήτης καύχημα, τὸν ἐν Σινᾷ συντόνῳ, προσευχῇ καὶ νηστεία, εἰς ὕψος ἐπαρθέντα τῆς ἀρετῆς, εὐσχημόνως Ἰγνάτιον, ὡς ἐγκρατείας καὶ νήψεως ἐραστήν, γεγηθότες ἀνυμνήσωμεν.

Ρωμαλαιότητι γνώμης, πάτερ Ἰγνάτιε, διήνυσας τὸ σκάμμα, ἀγωγῆς τῆς ἀρίστης, καὶ δόκιμος ἀζύγων χειραγωγός, ἐποφθεῖς πρὸς τελείωσιν, ἴθυνας Νικάνδρον ὄσιον φοιτητὴν, σὸν δὲ Κύριος ἠφθάρτισε.

Τ

Τ

Δόξα Πατρὶ. **Ἦχος πλ. δ΄.**

Σήμερον ἐπέφανεν, ἢ τοῦ ἐναρέτου πνευματικοῦ Ἰγνατίου μνήμη, τὴν Ἐκκλησίαν Χριστοῦ λαμπρύνουσα· ὡς Ἄγγελος γὰρ πολιτευσάμενος, ἐν Σινᾷ τῷ θεοβαδίστῳ, Ἀγγέλων χαρᾶς μέτοχος γέγονεν ἐν πόλῳ αὐτῆς καὶ ἡμᾶς νῦν Χριστῷ πρεσβεύει ἀξιῶσαι, τοὺς εὐλαδῶς ἐκτελοῦντας, αὐτοῦ τὴν λαμπροφόρον πανήγυριν.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Τίς μὴ μακαρίσει σε, Παναγία Παρθένε; τίς μὴ ἀνυμνήσει σου τὸν ἀλόχευτον τόκον; ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐκ Πατρὸς ἐκλάμψας Υἱὸς μονογενής, ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς Ἀγνῆς προῆλθεν, ἀφράστως σαρκωθείς, φύσει Θεὸς ὑπάρχων, καὶ φύσει γενό-

μενος άνθρωπος δι' ἡμᾶς· οὐκ εἰς δυνάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυνάδι φύσεων, ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. Αὐτὸν ἰκέτετε, σεμνή Παμμακάριστε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἴσοδος, τὸ Φῶς ἰλαρόν, τὸ Προκειμένον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. γ' 1-9).

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ καὶ οὐ μὴ ἄνηται αὐτῶν βάσανος. Ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἢ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα· οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἢ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται· ὅτι ὁ Θεὸς ἐπέειρασεν αὐτοὺς καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξιούς ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτούς, καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι καὶ ὡς σπινθήρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ συνήσουσιν ἀλήθειαν· καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. ε' 15- ζ 3).

Δικαιοὶ εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντίς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστῳ. Διὰ τοῦτο λήφονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου· ὅτι τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ σκεπάσει αὐτούς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήψεται πανοπλίαν, τὸν ζῆλον αὐτοῦ, καὶ ὀπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν. Ἐνδύσεται θώρακα, δικαιοσύνην· καὶ περιθήσεται κόρυθα, κρίσιν ἀνυπόκριτον. Λήψεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον, ὁσιότητα· ὀξυνεὶ δὲ ἀπότομον ὄργην εἰς ῥομφαίαν. Συνεκπολεμήσει αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονας· πορεύσονται εὐστοχοὶ βολίδες ἀστραπῶν καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου, τῶν νεφῶν, ἐπὶ σκοπὸν ἀλοῦνται, καὶ ἐκ πετροδόλου θυμοῦ πλήρεις ῥιφήσονται χάλαζαι. Ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης, ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως. Ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὡς λαίλαψ ἐκλικμήσει αὐτούς, καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν, βασι-

λεῖς, καὶ σύνετε· μάθετε, δικασταὶ περάτων γῆς· ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ γεγυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἔθνων· ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἢ κρατησις ὑμῖν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. δ' 7-15).

Δίκαιος, ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται. Γῆρας γὰρ τίμον οὐ τὸ πολυχρόνιον, οὐδὲ ἀριθμῷ ἐτῶν μεμέτρηται. Πολλά δὲ ἐστὶ φρόνησις ἀνθρώποις, καὶ ἡλικία γῆρας βίος ἀκηλίδωτος. Εὐάρεστος Θεῷ γενόμενος, ἠγαπήθη, καὶ ζῶν μεταξὺ ἀμαρτωλῶν, μετετέθη. Ἠράπη, μὴ κακία ἀλλάξη σύνεσιν αὐτοῦ, ἢ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτοῦ. Βασκανία γὰρ φανλότητος ἀμαυροῖ τὰ καλά, καὶ ῥεμβασμὸς ἐπιθυμίας μεταλλεῦει νοῦν ἄκακον. Τελειωθείς ἐν ὀλίγῳ, ἐπλήρωσε χρόνους μακροῦς· ἀρεστὴ γὰρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ· διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας. Οἱ δὲ λαοί, ἰδόντες καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Εἰς τὴν Λίθην, Ἰδιόμελα.

Ἦχος α'.

Αγάλλου ἐν Κυρίῳ τὸ Σίναιον ὄρος, Ἰγνάτιον τὸν πνευματικὸν πατέρα, ὡς φοῖνικα σύγκαρπον κόσμῳ προβαλλόμενον· τοῖς γὰρ καρποῖς τοῦ Πνεύματος, τοὺς μονοτρόπων δῆμους διέθρεψε, καὶ πᾶσαν τὴν Ἐκκλησίαν ἠύφρανεν, ὡς Ἀγγέλων ἰσοστάσιος· αὐτοῦ οὖν καὶ ἡμεῖς τὸ ἦθος μιμούμενοι, Χριστὸν δοξάζομεν, τὸν παρέχοντα τοῖς τοῦ Ὁσίου ἰκέταις, τὸ πλούσιον ἔλεος.

Ἦχος β'.

Τρωθείς τῷ τοῦ Θεοῦ ἔρωτι, τὰ ἐν κόσμῳ ὑπερείδες ἡδέα, καὶ τὰς τρίβους σου Ἰγνάτιε, πρὸς Σίναιον ὄρος κατηύθυνας, ἀσκητικὴν πολιτείαν ἐλόμενος· ἀγιοπρεπὲς γὰρ ὄφθεις ἐνδιαίτημα, τοῦ Θεοῦ Πνεύματος, καὶ τὴν σοφίαν σύνοικον ἔχων ἐν βίῳ, ὡς ἀρετῆς ὑποφήτης θειότατος, ἐγνώσθης τοῖς πᾶσι· καὶ νῦν τῶν ἀπ' αἰῶνος Ἁγίων συναυλος γενόμενος, τὸν Κύριον τῆς δόξης δυσωπῶν αἰε-

μή παύση, ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου καὶ σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος γ'.

Τῆς ἐγκρατείας προσευχῆς καὶ νηστείας πυρὶ ἀναλώσας, τὸ τῆς σαρκὸς γεῶδες Ἰγνάτιε ὄσιε, τὴν ψυχὴν ἐθέωσας τῶν ἀρετῶν ἐπιδόσεις· γενόμενος γὰρ θεάμων φωτὸς τοῦ ἀπροσίτου, οὐρανίων μυστηρίων τὴν γνῶσιν ἐπλούτησας, καὶ σοφίας οὐρανοῦ κοινωνὸς ἐγένου αἰοδιμε· ὅθεν πάντες θαυμάζοντες, τὴν ἐν σοὶ οἰκοῦσαν Θεοῦ χάριν, τὸν σοφίσαντά σε ἐδόξαζον, τὸν παρέχοντα διὰ σοῦ τοῖς τιμῶσί σε, τὸ πλοῦσιον ἔλεος.

Ἦχος δ'.

Τὴν πανοπλίαν τοῦ φωτὸς ἐνδεδυμένος, μάκαρ Ἰγνάτιε, τὸν τοῦ σκότους ἄρχοντα κατετροπώσω, συντρίψας αὐτοῦ τὰ ἰοδόλα βέλη, ἀντιτυπία τῶν ἀόκνων καμάτων σου· ἐν τῷ Σιναίῳ γὰρ τῷ ὄρει, σεαυτὸν ταπεινῶν, νήφων σιωπῶν καὶ ἡσυχάζων, ὡς Ἄγγελος ἐπολιτεύσω, καὶ Ἀγγέλων δόξης συμμετοχὸς γέγονας, ἐν οὐρανίαις σκηνώσεις· διὸ νῦν σὺν Νικάνδρῳ, τῷ ὀσίῳ μαθητῇ σου εὐφραινόμενος, οὗ τὸ σκῆνος ἀφθαρτον, ἰδεῖν κατηξιώθης παραδόξως, Χριστὸν δυσώπει ἀπαύστως, σῶζεσθαι τοὺς σὲ μακαρίζοντας.

Δόξα Πατρὶ. Ἦχος ὁ αὐτός.

Τὸν ἐν Ὀσίοις ἀσκητὴν θεόπνευστον, καὶ ἐν Πατράσι θεοειδῆ Ὀσιον, Ἰγνάτιον τὸν ἐκ τῆς Κρήτης ὀρμώμενον, ἐγκωμίων τοῖς ἀνθεσι καταστέψωμεν· οὗτος γὰρ ταπεινὸν ἔχων φρόνημα, τὸ Σίναιον ὄρος κατέλαβεν, ἔνθα τὸν νοῦν ἐπτέρωσε, πρὸς τὸν ποθεινότατον Κύριον τῆς δόξης· αὐτοῦ τῆς βασιλείας οὖν μέτοχος γενόμενος, καὶ τὸ ἀμήχανον κάλλος θεώμενος, οὐ παύεται σὺν πᾶσι τοῖς Ἁγίοις αὐτῷ πρεσβεύων, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ε'κ παντοίων κινδύνων, τοὺς δούλους σου φύλαττε, εὐλογημένη Θεοτόκε, ἵνα σε δοξάζωμεν, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις ὁ τῆς Ῥεθύμνης δλαστός, Σινᾶ ἐρήμου Χιερὸν σεμνολόγημα, Ὀσίων ἢ εὐκοσμία, τῶν ἀρετῶν ὁ λειμῶν, ταπεινοφροσύνης θεῖον κόσμημα· οὐράνιε ἄνθρωπε, στεφηφόρε Ἰγνάτιε, ὁ δι' ἀγάπης, ἐγκρατείας καὶ νήψεως, τὴν τοῦ Πνεύματος, κληρωσάμενος ἔλλαμψιν· πρέσβευε τῷ Παντάνακτι, Χριστῷ δοῦναι ἅπασι, τοῖς εὐλαδῶς σε τιμῶσι, χαρὰν καὶ ἄμφω ὑγίειαν, καὶ ῥώμην πατήσαι, τοῦ ἐχθροῦ τοῦ δυσωνύμου, τὰ μηχανήματα.

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου...

Χαίροις πνευματικῶν ὀδηγῶν, στηλογραφία καὶ λαμπρὰ ὑποτύπωσης, Ἰγνάτιε τοῦ Σιναίου, χειραγωγὲ ἀσκητῶν, πρὸς λειμῶνας θείας ὠραιότητος· ψυχῆς γὰρ κατάστασιν, ἐγκρατεία καὶ δάκρυσι, λαμπρύνας ὠφθης, μονοτρόπων διδάσκαλος, ἐνθεώτατος, καὶ κοσμητῶρ τοῦ πνεύματος· ὅθεν ἀνευφημοῦντές σε, σοφίας ὡς σκῆνωμα, καὶ ἀρετῆς ἐκμαγεῖον, τὰς σὰς λιτὰς ἐκδεχόμεθα, πρὸς κρείττονα δῖον, καὶ χαρὰν Θεοῦ ἡδίστην, τὴν ὑπὲρ ἔνοιαν.

Στίχ. Μακάριος ἀνήρ...

Χαίροις τῶν μοναστῶν καλλονῆ, τῆς ἀπαθείας Χμυροδόλον ὀσφράδιον, πραότητος θεῖος οἶκος, ἀκτημοσύνης κανὼν, προσευχῆς ἀόκνου ἐργαστήριον, Ἰγνάτιε ὄσιε, Παρακλήτου τὸ σκῆνωμα, τῶν μονοτρόπων, ὀδηγὸς ὁ σωτήριος, καὶ καλλῶπισμα, νήσου Κρήτης περιδοξόν· ὅθεν τοὺς ἐορτάζοντας τὴν πάνσεπτον μνήμην σου, λιταῖς ἀόκνοις σου ῥῦσαι, τῆς ἐπηρείας τοῦ ὄφους, Χριστὸν ἱκετεύων, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα Πατρὶ. Ἦχος πλ. δ'.

Α'σκητικοῖς ἐν Σιναίῳ κατορθώμασι, τῶν ἀπαθῶν τὰς ὀρμάς ἐνέκρωσας, καὶ ψυχὴν ἐζώωσας Ἰγνάτιε ὄσιε· ὡς ἰσθὸν γὰρ λύσας ἀράχνης, ἐχθροῦ τὰ πανουργεύματα, ὑψηγῆτωρ εὐσεβείας, καὶ θεῖος ἀλείπτῃς μοναστῶν πέφηνας· Ἀγγέλων οὖν συγχορεύων νῦν τοῖς τάγμασι, μή παύση Θεὸν ἰλεούμενος ἡμῖν, τὸν σὲ παμμάκαρ θαυμαστώως δοξάσαντα.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Δέποινα πρόσδεξαι, τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Νῦν ἀπολύεις, τὸ Τρισάγιον καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον λόγον.

Ε'κ Ῥεθύμνης ὡς ἄστρον, τὸν ἀνατείλαντα, πνευματοφόρον πατέρα, τῆς ἀρετῆς ἐραστήν, ἀκτησίας καὶ εὐχῆς φωστῆρα μέλψομεν, ὅτι ἐφώτισεν αὐγαῖς, ἀπαθείας ἀσκητάς, Σιναίου δοῶντες ζόφον, τῆς ἀμαρτίας εὐχαῖς σου, ἡμῶν ἐκδίωξον Ἰγνάτιε.

Ἔτερον. Ἦχος α΄. Τῆς ἐρήμου πολίτης.
Εὐαγγέλου Ἱερέως.

Ε'ν Σιναίῳ τῷ ὄρει, ἀσκηθεὶς πρὸς τελείωσιν, σὺ τῶν ἀρετῶν τὰς βαθμίδας, διεξῆλθες Ἰγνάτιε Νικάνδρου γὰρ ὑπῆρξες ὁδηγός, καὶ ἄριστος τῆς νήψεως φωστῆρ· διὰ τοῦτο εὐφημοῦμέν σε οἱ πιστοί, εὐχὰς σου ἐξαιτούμενοι· χαίροις χαρίτων σκευῶς ἱερῶν, χαίροις κανῶν ἀσκήσεως, χαίροις ὁ τῶν Ἀγγέλων μιμητής, καὶ ἰσοστάσιος.

Θεοτοκίον.

Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου, σοί, Παρθένε τὸ Χαῖρε, σὺν τῇ φωνῇ ἐσαρκούτο, ὁ τῶν ὄλων Δεσπότης, ἐν σοὶ τῇ ἀγία κιβωτῷ, ὡς ἔφη ὁ δίκαιος Δαυὶδ, ἐδείχθης πλατυτέρα τῶν οὐρανῶν, βαστάσασα τὸν Κτίστην σου. Δόξα τῷ ἐνοικήσαντι ἐν σοί, δόξα τῷ προελθόντι ἐκ σοῦ, δόξα τῷ ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς, διὰ τοῦ τόκου σου.

Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετά τὴν α΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου.

Ι'γνάτιε σοφέ, τοῦ Σιναίου κοσμητορ, καὶ Κρήτης Ἱερόν, καὶ πανένδοξον θρέμμα, ἀκτίσι τοῦ βίου σου τὰς ψυχὰς καταφώτισον, τῶν τιμώντων σε, καὶ εὐλαβῶς ἐκτελούντων, τὴν φωσφόρον σου, καὶ πανσεδάσμιον μνήμην, Πατέρων ἀγλάισμα.

Θεοτοκίον.

Α'κένωτε πηγῇ, ζωηφόρων ναμάτων, Παρθένε ἀγαθῇ, τοῦ ἐλέους σου ῥεῖθροις, καρδίαν ἀπό-

πλυνον, τοῦ ἀχρείου οἰκέτου σου, ἢν ἐμόλυνεν, ἢ βορβορώδης κακία, ἢ μὴ τήρησις, τῶν τοῦ Θεοῦ ἐνταλμάτων, καὶ βίος ὁ φαῦλός μου.

Μετά τὴν δ΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Α'ζύγων διάκοσμε, καὶ Ἱερέων σεμνῶν, θειότατε πρόβولة, σὺν δήμοις Σιναϊτῶν, οἱ Κρήτες τιμῶμέν σε· ὅτι χαρίτων θείων, ἀνεδείχθης πυξίον, καὶ ἀρετῶν παντοίων, θεοφόρε ταμεῖον, Ἰγνάτιε σοφίας κρατήρ, καὶ φάρε νήψεως.

Θεοτοκίον.

Γαλήνην καὶ ἴαριν, τῇ ἀσθενούσῃ ψυχῇ, τοῦ δούλου σου δώρησαι, Θεοκυῆτορ ἀγνή, καὶ πόρρω ἀπέλασον, ἐκ τοῦ νοός μου Μήτηρ, τὸν ἐχθρὸν τὸν ἀρχαῖον, τὸν χαλεπαῖς ἐννοίαις, πολεμοῦντά με κράζω, ὡς ἄφθονος ἐλέους πηγῇ, καὶ κρήνη χάριτος.

Μετά τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ἦχος γ΄. Τὴν ὠραιότητα.

Ρ'εθύμνης βλάστημα, περιφανέστατον, Νικάνδρου σκήνωμα, ὁσίου τέκνου σου, εὐαρεστήσαντος Χριστῷ θεάσασθαι ἠξιώθης, ἀφθαρτον καὶ ἄρωμα, ἀποπνέον οὐράνιον, πρὸ τοῦ βίου τέλους σου, τοῦ βροτείου Ἰγνάτιε· διό σε ὡς σοφίας τιμῶμεν, πάντες τῆς θείας ὑποφήτην.

Θεοτοκίον.

Τὴν σκοτισθεῖσαν μου, ψυχὴν καταύγασον, φωτὶ τῆς χάριτος, τοῦ θείου τόκου σου, ἀγνή Παρθένε Μαριὰμ ἐλπίς τῶν ἀπηλπισμένων, καὶ ἀγλὺν ἀπέλασον, τῶν ἀπειρῶν πταισμάτων μου, ὅπως εὖρω ἔλεος, ἐν τῇ ὥρᾳ τῆς κρίσεως, καὶ πόθῳ ἀσιγήτως δοῶ σοὶ· χαῖρε ἡ Κεχαριτωμένη.

Οἱ Ἀναβαθμοί, ἦτοι· τὸ α΄ Ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθμῶν τοῦ δ΄ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον.

Τίμος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὅσιου αὐτοῦ.

Στίχ. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

Εὐαγγέλιον, ζῆτει τῇ ιζ' Ἰανουαρίου.

Ὁ Ν΄. Δόξα Πατρὶ. Ταῖς τοῦ σοῦ Ὅσιου... Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου....

Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. δ΄.

Στίχ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου...

Οσσε Πάτερ, δόκιμος πνευματικός ὁδηγός ἀζύγων χρηματίσας, καὶ Θεῷ ἀσκήσεως καμάτοις εὐαρεστήσας, πνευματικῶν χαρισμάτων ἠξιώθης· μισήσας γὰρ πάντα τὰ γεώδη καὶ πρόσκαιρα, καὶ τῆς ἀμαρτίας λύσας τὴν ζοφώδη ὀμίχλην, φωτὶ τῆς χάριτος, πρὸς ἀφθαρσίας τὸ ἄδυτον ἀπῆλθες φέγγος· καὶ νῦν μέτοχος τῶν ἀκηράτων ἀγαθῶν γενόμενος Ἰγνάτιε, ὑπὲρ ἡμῶν ἀσιγήτως πρέσβευε, τῶν ἐτησίως τιμώντων τὴν ἀεισέβαστον μνήμη σου.

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου...

Εἶτα ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου καὶ οἱ Κανόνες τοῦ Ὁσίου. Κανὼν πρῶτος τοῦ Ὁσίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς «Ἰγνατίου τοῦ Σιναΐτου ἀρετὴν ἐπαινῶ».

Ῥδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Ἀνοιξω τὸ στόμα μου.

Ιγνάτιον ὄσιον, πνευματικὸν ἀπλανέστατον, ἀκτῆμονα σῶφρονα, καὶ προσευχῆς ἐραστήν, τὸν ἀσκήσαντα, ἐν ὄρει τῷ Σιναΐῳ, ὧδαῖς πανευσχῆμοισιν, ἐγκωμιάσωμεν.

Γαυρίαμα δράκοντος, τὸ ἐπηρμένον ἐπάτησας, συντόνοις ἀσκήσεσι, καὶ νοερᾷ προσευχῇ, πνευματέμορφε, Ἰγνάτιε Σιναίου, κοσμήτωρ καὶ σέμνωμα, Κρήτης περιδοξον.

Ναὸν εὐπρεπέστατον, τοῦ Παρακλήτου κατέστησας, Ἰγνάτιε ὄσιε, τὴν πάναγνόν σου ψυχὴν, ἣν οἱ Ἄγγελοι, Κυρίου πρὸς σκηνώσεις, μετήνεγκον χαίροντες, αἰδιότητος.

Θεοτοκίον.

Αγνὴ Ἀειπάρθενε, ἡμῶν τὸν δῖον ἀγίασον, αὐτῶν μακαριζόντων σε, ὡς τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, τοῦ ἀμήτορος, ἐν οὐρανῷ θόλῳ, Μητέρα φιλόστοργον, ἐν γῆ καὶ πάνσεπτον.

Κανὼν δεύτερος τοῦ Ὁσίου, φέρων Ἀκροστιχίδα τήνδε «Σὴν Ἰγνάτιε θεῖαν χάριν ἄδω. Εὐαγγέλου».

Κανὼν δεύτερος. Ἦχος γ΄. Ὁ τὰ ὕδατα πάλαι.

Συντονία καὶ πόθῳ, ἔρωτι θεῷ, τὸν λόγον τῆς εὐσεβείας κηρύξας, ἱερὸν ἐνθεον τῷ τῶν καλῶν Ποιητῇ, ὧφθης ἀφιέρωμα, τὸν οὐρανὸν ὠραίσας, θεόφρον Ἰγνάτιε, ταῖς σαῖς ἀσκήσεσι.

Η καρδία σου μάκαρ, θεῖον δοχεῖον, ἐγένετο καὶ σκηνώμα τοῦ Λόγου, καὶ τεμῶν ἀκάνθας

τῶν ψυχοφθόρων παθῶν, ὧφθης καταγώγιον, τῆς Παναγίας Τριάδος· διὸ σε γεραίρομεν, πάτερ Ἰγνάτιε.

Νεκρωθεὶς τοῖς παροῦσι, ἔρωτι νήψεως, οὐράνιος μυστολέκτης ἐγένου· τὴν ἐμὴν κάθαρσιν παρὰ Χριστοῦ ἐκζητῶ, ὅπως ἀνυμνήσω σου τὸν ἀγγελότροπον βίον, ἀσκήσεως ἔμπλεων, μάκαρ Ἰγνάτιε.

Θεοτοκίον.

Ισχυρὰν προστασίαν, Παρθενομήτορ, σέ ἔχομεν τὴν ἀσπύρωσ τεκοῦσαν· τὸ ἐν σοὶ γὰρ μυστήριον Μωσῆς προΐδων, βάτον ἀκατάφλεκτον, καίπερ σφοδρῶς καιομένην, οὕτω σε Θεότητος, πῦρ οὐ κατέφλεξε.

Καταβασία. Χέρσον ἀδυσοτόκον.

Κανὼν πρῶτος. Ῥδὴ γ΄. Τοὺς σοὺς ὕμνολόγους.

Ταμεῖον εὐχῆς ἀδιαλείπτου, νηστείας πυξίον διτανγές, καὶ ἀκτησίας μάργαρον, Ἰγνάτιε τρισόλδιε, Σιναϊτῶν σε μέλπουσι, καὶ τῶν Κρητῶν τὰ συστήματα.

Ιγνάτιε ἄνθος ἀπαθείας, ἐν γῆ τῇ ἀνίκμῳ τοῦ Σιναῖ, ἐξήνηθης καὶ ἠϋφρανας, ὁσμαῖς τῆς σῆς ἀσκήσεως, ἀζύγων τὴν ὀμίγηυριν, ἐπιποθοῦσαν τὴν θέωσιν.

Οσίων Πατέρων τοῦ Σιναίου, Ἰγνάτιε κλείσμα λαμπρὸν, ὀλίγον πρὸ τοῦ τέλους σου, τὸν ὕπνον τὸν ἐμπρέποντα, ὁσίοις εἶδες τέκνον σου, Νικάνδρον θεῖον κοιμώμενον.

Θεοτοκίον.

Υπέραγνε Κεχαριτωμένη, ἰκέτευε τὸν μονογενῆ, Υἱόν σου καὶ Παντάνακτα, ὑπὲρ τῶν γεραίρόντων σε, καὶ Ἰγνατίου ἐμφρονος, ἀνευφημούντων τὰ σκάμματα.

Κανὼν δεύτερος. Ὁ ἐκ μὴ ὄντων.

Γεωργηθεὶς τὴν καρδίαν δι' ἀρετῶν, ἐδείχθης Ἰγνάτιε, σὺ διδάσκαλος νήψεως· διὸ κράζω Ἄγιε· ὑψηγορίαν σῶν λόγων διδάξόν με.

Νενεκρωμένος τοῖς πάθεσι τὴν ψυχὴν, αἰτοῦμαι Ἰγνάτιε, τὴν βοήθειαν ἄμεσον, διδασκάλου κρείττονος, ταῖς προσευχαῖς σου ἀγίαις σκέπασόν με.

Από παντός μολυσμοῦ καὶ συμφορᾶς, δαιμόνων με λύτρωσαι, θεοφόρε Ἰγνάτιε, ἵνα πίστει κράζω σοι· τῇ προστασίᾳ τῇ σῇ στερέωσόν με.

Θεοτοκίον.

Τὸν Λυτρωτὴν καὶ Ποιμένα τὸν καλόν, κηῆσαν Θεόνυμφε, ἐξαιτῶ σε ἐν δάκρυσιν, ὡς Μητέρα εὐσπλαχνον, ὑπὸ τὴν μάνδραν αὐτοῦ προστατεύσόν με.

Καταβασία. Τὸ στερέωμα.

Κάθισμα. Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Ωσπερ Ἄγγελος, ἐν τῷ Σιναίῳ, Κρήτης δλάστημα, σεπτὸν διώσας, τὰ σκιρτήματα σαρκὸς κατεπράϋνας, καὶ τῶν δαιμόνων δεινά μηχανήματα, τῇ τῶν ἀγώνων καθεῖλες ἐνστάσει σου· ὅθεν στέφει σε, ἀφθάρτῳ Χριστὸς κατέστυψε, σεπτὲ Ἱερομόναχε Ἰγνάτιε.

Θεοτοκίον

Ο συνάναρχος, Ὑψίστου Λόγος, ἐν νηδυῖ σου, σεπτῇ σκηνώσας, Θεοτόκε παναμώμητε Δέσποινα, σὲ οὐρανῶν πλατυτέραν ἀνέδειξε, τὴν τῶν παθῶν λυτρουμένην στενώσεως, τοὺς τιμώντάς σε, καὶ πίστει αἰεὶ προσφεύγοντας, τῇ σκέπῃ καὶ ὀξείᾳ ἀντιλήψει σου.

Κανὼν πρῶτος. ᾠδὴ δ'. Ὁ καθημένος ἐν δόξῃ.

Τετρωμένος τῇ ἀγάπῃ, τοῦ Χριστοῦ ἐγκατέλιπες, σὴν πατρίαν νῆσον, Κρήτης καὶ τὸ Σίναϊον ὤκησας, ἐν ᾧ ῥεόντων Ἰγνάτιε ὑπέρτερος, ὠφθῆς ὄσιε, καὶ τῶν Ἀγγέλων ὁμόζηλος.

Ολικῶς πρὸς τὸν Σωτῆρα, ἀτενίζων Ἰγνάτιε, καὶ θυρίδας πέντε, ἀκλινῶς φυλάσσω ἀισθήσεων, τὰς ζοφερὰς πτώσεις χάριτι ἀπέφυγες, τοῦ Παντάνακτος, σὲ δυναμοῦντος ἐκάστοτε.

Υπερόπτα τῶν γηίνων, θεοφόρε Ἰγνάτιε, σκύβαλα ἠγήσω, καὶ σποδὸν καὶ κόνιν τὰ πρόσκαιρα· διὸ καὶ πάντα ἐζήτεις ἐν τῷ βίῳ σου, τὰ αἰώνια, καὶ ἔσαι διαμένοντα.

Θεοτοκίον.

Σθένους πλήσον τὰς καρδίας, Θεοτόκε τῶν δούλων σου, ἵνα τὸν ἀρχαῖον, πτερνιστὴν καὶ πλάνον πατήσωσι, τὸν ἀπορρῖψαι ζητοῦντα τοὺς ὑμνοῦντάς σε, θείοις ἄσμασιν, εἰς ἀπωλείας τὸν δόθουνον.

Κανὼν δεύτερος. Ἔθου πρὸς ἡμᾶς.

Ινα καὶ ἡμεῖς, καθαρὰν καρδίαν κτησώμεθα, ὡς ὁ μαθητὴς σου ὁ Νικάνδρος, παρὰ τοὺς σοὺς πόδας μαθητεύομεν, καὶ πίστει κραυγάζομεν, εὐχαριστοῦντες· χαίροις θεομάκαρ Ἰγνάτιε.

Εστης εὐλογῶν, τὸν Θεὸν δι' ἃ σοὶ ἐποίησεν· τοῦ πνευματικοῦ σου γὰρ υἱοῦ, τὸ σκῆνος ἀφθαρτον ὡς ἠτένισας, ἐν πίστει ἐκραυγάζεις εὐχαριστῶν Θεῷ· Δόξα θαυμασίοις σου Κύριε.

Θεῖα ἐκπληρῶν, καὶ σοφὰ προστάγματα πάνσοφε, εἰς τὰ ὑπὲρ ἔννοιαν σκοπῶν, τὰ γεηρὰ εἰς θάνατον δέδωκας· τοῖς σοῖς δὲ προστάγμασιν, ἡμεῖς στοιχοῦντες, αἶνον τῷ Κυρίῳ προσάδομεν.

Θεοτοκίον.

Εν τοῖς πειρασμοῖς, σὲ προστάτιν ἔχομεν Δέσποινα, θραύουσαν τὰ βέλη τοῦ ἐχθροῦ, καὶ πρὸς λιμένα εὐδίων ἔλκουσαν· διὸ σε γεραίρομεν, τὴν προστασίαν, σκέπην τε καὶ τὸ καταφύγιον.

Καταβασία. Ἐκάλυψεν οὐρανούς.

Κανὼν πρῶτος. ᾠδὴ ε'. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ιγνάτιε ὄσιε, Ῥεθύμνης γόνε πάντιμε, ἐαυτὸν ἀσκήσει ταπεινώσας, εἰς ὕψος ἤρθης, θεοφιλοῦς ἀγωγῆς, ἀρίστης καὶ γέγονας πολλῶν, ἀσκητῶν ὑπόδειγμα, καὶ ἀλείπτῃς πρὸς θέωσιν.

Νῦν ἄδων τοὺς πόνους σου, οὓς ἔτλης θεοεἰκελε, ἐν Σινᾷ πρὸς κτῆσιν ἀπαθείας, ἀνευφημῶ σε, καὶ τὰς εὐχὰς ἐκζητῶ, τὰς θείας σου πρὸς τὸν Λυτρωτὴν, ἵνα εὖρω ἔλεος, ἐν τῇ ὥρᾳ τῆς Κρίσεως.

Αγάλου Ἰγνάτιε, τὸ πρόσωπον θεώμενος, νῦν Αἰδίοις ὄμμασι τοῦ Κτίστου, ἐν θρόνῳ δόξης, ὑπὸ χορῶν ἀγλαῶν, Ἀγγέλων καὶ θείων Ἀσκητῶν, στοιχομένου ὄσιε, στεφανίτα τρισόλδιε.

Θεοτοκίον.

Ιλέωσαι Κύριον, ἡμῖν τοῖς μεγαλύνουσι, Μητέρα τὴν πληθὺν σῶν θαυμασίων, εἰς τοὺς αἰῶνας, καὶ δὸς εἰρήνην ψυχῆς, τοῖς πίστει Υἱὸν μονογενῆ, σὸν σεπτὸν καὶ ἅγιον, καθ' ἐκάστην δοξάζουσι.

Κανὼν δεύτερος. Πρὸς σὲ ὀρθρίζω.

Ισχύν μοι δίδου, καὶ παθημάτων τὴν ἀγλύν, σὺ Διασκέδασον ταῖς θερμαῖς εὐχαῖς σου, καὶ φώτισόν μου τὸ σκότος, Ἰγνάτιε παμφώτιστε.

Α γνόν σόν σχεῦος, σέ ἱκετεύω ἐκτενῶς, τῇ σῇ
θερμῇ πρεσβείᾳ ἀνάδειξόν με, πρὸς τὸν Σωτή-
ρα ἐν παρήρῃσίᾳ, ἣν ἔχεις ἀξιόγαστε.

Ν ῦν λύτρωσόν με, τῶν τυραννούντων με παθῶν,
ὥσπερ Νικάνδρον τὸν σὸν μαθητὴν Πάτερ·
αὐτοῦ τε ὑπακοὴν τὴν θεῖαν, εὐχου παρασχεθῆναί
μοι.

Θεοτοκίον.

Χαράν ἀγίαν, ταῖς Ἰγνατίου προσευχαῖς, δός
μοι Πανάχραντε, ἵνα ἀνυμῶ σε, διότι σὺ ὡς
χαρὰ τῶν πάντων, τῷ κόσμῳ ἐξανέτειλας.

Καταβασία. Ὡς εἶδεν Ἡσαΐας.

Κανὼν πρῶτος. Ὡδὴ στ'. Τὴν θεῖαν ταύτην.

Τὸ ῥόδον τῆς διακρίσεως, καὶ θείας εὐωδίας ἀ-
λάβαστρον, σεπτὸν Ἰγνάτιον, δεῦτε πιστῶν ἢ
ὀμήγουρις, ἀξιοχρέως ὕμνοις, ἐγκωμιάσωμεν.

Ο δὸν στενὴν καθυπέδειξας, Νικάνδρω μαθητῇ
σου Ἰγνάτιε, ἀζύγων σέμνωμα, καὶ ἰθυνηρ
ὡς ἀλάνθαστος, αὐτὸν πρὸς οὐρανόους, νομάς κα-
τηύθυνας.

Υπακοῆς ἐργαστήριον, καλῶς ἐν τῇ ἐρήμῳ διή-
νυσας, Σινᾶ τὸν βίον σου, ταῖς ἐντολαῖς τοῦ
Παντάνακτος, ὑπέικων ὀλοθύμῳ, σοφῆ Ἰγνάτιε.

Θεοτοκίον.

Δεινῶν παθῶν ἐλευθέρωσον, καὶ νόσων κατω-
δύνων ἀπάλλαξον, τοὺς σοὶ προστρέχοντας,
Θεοχαρίτῳ Δέσποινα, λιταῖς τοῦ Ἰγνατίου, τοῦ
οὐρανόφρονος.

Κανὼν δεύτερος. Ἄβυσσος ἐσχάτη.

Α γγελος ὑπάρχων ἐπὶ τῆς γῆς σὺν τοῖς Ἀγγέ-
λοις, ἐπορεύθης Ἰγνάτιε, σὺν Νικάνδρω χάρι-
τι, τὰς ὑψηλὰς ἐδίωσας, καὶ ἀπέδειξας, θεωρίας
τῶν λόγων σου.

Ρ εἶθρα τῆς καρδίας μου νοερά κατάρδουσόν
μοι, ὥσπερ θεῖους ἀειθαλεῖς, ἐν ὀρθοῖς δὲ δόγ-
μασι, πεφυτευμένους κήπους, ὥσπερ Νικάνδρον,
μαθητὴν σου ἀνάδειξον.

Ι να ὑπεκφύγω τοὺς λογισμοὺς τῆς ἀμελείας, καὶ
θανάτου τὸν ὄλεθρον, στήριξόν με Ἁγιε, σὺ
σθεναρῶ δραχίονι· οὕτω τύχοιμι, ἀσφαλῶς διορ-
θώσεως.

Θεοτοκίον.

Νάμασι τοῖς θεοῖς τῶν πρεσβειῶν σου δρόσιόν
μου, ἐκτακείσαν καρδίαν μου· ἡδονῶν γὰρ Δέ-
σποινα, καύσων κατακαλύπτει με, ἀλλὰ πρόφθα-
σον, τῶν πιστῶν καταφύγιον.

Καταβασία. Ἐβόησέ σοι.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ'. Τῇ Ὑπερμάχῳ.

Τὸν ἐγκρατῆ πνευματοφόρον καὶ ἀκτῆμονα,
Σιναιίου ὄρους ἀσκητὴν ἐγκωμιάσωμεν,
ἐκ Ρεθύμνης τὸν βλαστήσαντα νήσου Κρήτης,
ὡς ἀζύγων ποδηγέτην ἀπλανέστατον,
πρὸς χαράν τὴν ἐν τῷ πόλῳ ἀτελεύτητον,
ἀνακράζοντες· χαίροις μάκαρ Ἰγνάτιε.

Ὁ Οἶκος.

Α στρον ἀκτημοσύνης, προσευχῆς καὶ νηστεί-
ας, Ἰγνάτιε τῷ κόσμῳ ἐπώφθης, καὶ κατηύγα-
σας σὼν ἀρετῶν, ταῖς βολαῖς τὸ ὄρος τοῦ Σινᾶ
ᾄσει, καὶ πάντας εὐσεβόφρονας, τοὺς πίσει σοι
βοῶντας ταῦτα·

Χαῖρε τῆς Κρήτης εὐῶδες ἶον
χαῖρε τῆς δόξης τὸ ἐκμαγεῖον.
Χαῖρε τῶν ἀζύγων Σιναιίου ὠραῖσμα·
χαῖρε τῶν Ὀσίων ἀπάντων ἀγλαῖσμα.
Χαῖρε ὀρθρος φαινότατος ἀοιγήτου προσευχῆς·
χαῖρε στῦλος ἀκλινέστατος ἐναρέτου βιοτῆς.
Χαῖρε ὅτι ἐδείχθης ἀσκητῆς θεοφόρος·
χαῖρε ὅτι ὠράθης ταπεινώσεως φάρος.
Χαῖρε Χριστοῦ ἀγάπης τὸ ἔσοπτρον·
χαῖρε ἐχθροῦ ἀπάτης τὸ θέριστρον.
Χαῖρε Σιναιίου πατέρων λαμπρότης·
χαῖρε ὠραίου ἀγῶνος ἀκρότης.
Χαίροις μάκαρ Ἰγνάτιε.

Μηνολόγιον.

Τῇ ΚΘ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ ὁσίου καὶ
θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Ἰγνατίου τοῦ Σιναιίτου,
τοῦ πνευματικοῦ, ἐκ τῆς Ρεθύμνης τῆς Κρήτης κα-
ταγομένου.

Στίχοι.

Ἄκτησίας καὶ εὐχῆς εὐῶδες ἶον
Σιναιον ἠύφρανας, Ἰγνάτιε, ὄρος.
Νικάνδρον κατεῖδες δεδικαιομένον
σὸν ὑποτακτικὸν Ἰγνάτιε ξένως.

Συναξάριον.

Ο ὅσιος καὶ θεοφόρος πατήρ ἡμῶν Ἰγνάτιος, ὁ ἐκ πόλεως Ῥεθύμνης Ἱερομόναχος, θεοφιλῶς ἤσκησεν ἐν τῷ Σιναίῳ ὄρει. Τηρῶν τοὺς ὄρους τῆς μοναστικῆς πολιτείας, παρθενίαν, ὑπακοήν καὶ ἀκτημοσύνην εἰς ὕψος ἀρετῆς ἤρθη καὶ πνευματικὸς ποδηγέτης πολλῶν ἀσκητῶν γέγονεν, ἀπλανῶς ἰθύνων αὐτοὺς πρὸς σωτηρίαν. Ἀπαύστως εὐχόμενος καὶ νήφων, ὑπόδειγμα ἑαυτὸν δέδωκε τοῖς αὐτοῦ ὑποτακτικοῖς πρὸς ἐν Χριστῷ τελείωσιν καὶ θέωσιν. Ἠξιώθη οὗτος εὐρεῖν τὸ σκῆνος τοῦ πρὸ αὐτοῦ τελειωθέντος μαθητοῦ Νικάνδρου ἀφθαρτον καὶ μυροβλύζον, ὃ ἐναγκαλισάμενος καὶ ἀσπασάμενος ἠὲ χαρίστησε τὸν Κύριον πληροφορήσαντα αὐτὸν ἐπιζῶντα τὴν δικαίωσιν τοῦ ἀγῶνος τοῦ αὐτοῦ πνευματικοῦ τέκνου. Τεσσαράκοντα ἡμέρας μετὰ τὴν ἐκταφήν τοῦ Νικάνδρου καλῶς τὸν ἀγῶνα ἐπεράτωσε καὶ πρὸς Κύριον ἀπῆλθεν.

Ταῖς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Κανὼν πρῶτος. Ῥδὴ ζ'. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Ρῶσιν ἄνωθεν, λαβὼν σεπτὲ Ἰγνάτιε, τοῦ πολεμήτορος, ἐπιβουλῆς χαλεπῆς, τὸν νοῦν σου ἀπήλλαξας, καὶ περιέφραξας, τοῦτον χάριτι, τῇ θεῖα πνευματέμφορε, λογισμοῖς ἐν θεαρέστοις.

Εἴνδυσάμενος, φωτὸς τὰ ὄπλα Ὅσιε, σοφῶς ἐπάλαισας, τοῦ σκοτίους τὸν ἀρχηγόν, καὶ νίκης Ἰγνάτιε, γέρα δεξάμενος, πόθῳ ἔμελπες Ὅ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τιμώτατε, Ἰγνάτιε τῆς κρείττονος, εὐκλείας μέτοχος, ἐπώφθης τὰς προσβολάς, δεινὰς καὶ τοξεύματα, τοῦ παναλάστορος, θεῖα χάριτι, ἀζύγων θεῖον κόσμημα, ἀποκρούσας ἐν Σιναίῳ.

Θεοτοκίον.

Η παντάνασσα, Παρθένος μὴ ἐάσης με, γενέσθαι ἔρμαιον, τοῦ μισοκάλου ἐχθροῦ, κραυγάζων γεραίρω σε, Θεογεννήτρια, ὡσπερ χεῖμαρδόν, ἐκδλύζοντα τοῖς πέρασι, γλυκασμὸν ἀθανασίας.

Κανὼν δεύτερος. Ῥδὴ ζ'. Ὡς πάλαι τοὺς εὐσεβεῖς.

Ασκήσεως ἐκ παιδός, τὴν πείραν ἀνέλαβες, καὶ ἐν Σιναίῳ τῷ θαυμασῷ, ἑαυτὸν καθάρας θεότητος πυρί, ἐψαλλες Ἰγνάτιε. Εὐλογητὸς εἶ πάντοτε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Δυνάμει τῇ θεϊκῇ, πρὸς μείζονα ἄσκησιν, σὺν τῷ Νικάνδρῳ συνασκητῇ, τῷ ἀγιωνύμῳ Ὁρει ἐν προσευχῇ, δοκιμὴν ἠτήσασθε. Εὐλογητὸς εἶ

κράζοντες, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ως ἐνδοξοὶ ἀθληταί, δυὰς ἡ πανίερος, ἐκ τῆς τοῦ Ἁθωνος ἐκλογῆς, τῇ μεταμελείᾳ ἐπέστρεψαν εὐθύς, ἐν Σιναίῳ ψάλλοντες. Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Εμφύτευσον τῇ ψυχῇ μου, δένδρον πολύφορον, ἐκδυσωπῶ Δέσποινα ἀγνή, διὰ τοῦ σοῦ φόβου καρπούς προσαγαγεῖν, μετανοίας κράζων αἰεὶ. Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Καταβασία. Σὲ τὸν ἐν πυρί.

Κανὼν πρῶτος. Ῥδὴ η'. Παῖδας εὐαγεῖς.

Νέκρωσιν Ἰγνάτιε σαρκίου, ἀσκήσει ἐπιτυχῶν τῇ νυχθημέρῳ σου, σὴν ψυχὴν ἐζώωσας, θεαρέστοις πράξεις, καὶ ταύτην θεῖας χάριτος, ταμείον ἄσυλον, καὶ σκευὸς δωρεῶν οὐρανίων, ἀπειργάσω πάτερ, ἐνασκουμένων κλέος.

Εὔσομον λευκάνθεμον Σιναίου, Ἰγνάτιε καὶ τῆς Κρήτης Ἴον ἡδιστον, ὡς εὐρῶν πρὸς Κύριον, παρῶρησίαν ὄσιε, τὴν δυσωδίαν τάχιστα, παθῶν ἐκδίωξον, τῶν νῦν ἐπιτελούντων σὴν μνήμην, μελιρρύτοις ὕμνοις, τὴν ἱεράν καὶ θεῖαν.

Πόνους τοὺς ἀτρύτους σου πρὸς κτήσιν, Ἰγνάτιε τῆς ἀόκνου ἐγρηγόρσεως, ἀρετῆς καὶ νήψεως, ὁ παντάναξ Κύριος, ἀμείδων σε εἰσήγαγεν, εἰς ἄνω δώματα, τὰ πάμφωτα ζωῆς τῆς ἀγήρω, ἔνθα σὺν Ἀγγέλοις, εὐφραίνῃ αἰωνίως.

Θεοτοκίον.

Απαντα τὰ σκάνδαλα τοῦ πλάνου, ἐκδίωξον ἀφ' ἡμῶν Θεογεννήτρια, καὶ πρὸς τρίβον ἰθύνον, πολιτείας κρείττονος, τοὺς πόθῳ εὐφημοῦντάς σε καὶ χαῖρε κράζοντας, καρδίᾳ εὐχαρίστῳ Παρθένε, Μήτηρ τοῦ Ὑψίστου, ὑπερευλογημένη

Κανὼν δεύτερος. Ῥδὴ θ'. Ἀστέκτω πυρί.

Υμῶ σε Ἰγνάτιε θεῖε, σὺν τῷ ἀριστεύσαντι Νικάνδρῳ μαθητῇ σου. εὐλαβείας δὲ πεπλησμένος, ὕμνον προσάδω Θεῷ. Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ακτῆμων ὑπάρχων ἐνθάδε, ἐν τῷ οὐρανῷ ἐγένου ἀμπλουτος θεόφρον. ἐγὼ δὲ πλουτῶν ἁμαρτίαις, ἐν μετανοίᾳ βοῶ. Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς

αἰῶνας.

Γυμνός ἀρετῶν τε καὶ ἔργων, τρέμω καὶ στενάζω μετανοία ὡς ὁ τάλας, καὶ πρὸς Κύριον ἔτι κράζω, ἐκ βαθέων τὸν ὕμνον· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Γαλήνη ὑπάρχεις Παρθένε, πάντων τῶν ἀνθρώπων ἐν δεινοῖς χειμαζομένων, ἀσφαλῆς τε ἄγκυρα Μήτηρ, τῶν ἐν πίστει ψαλλόντων· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία. Ἄστέκτω πυρί.

Κανὼν πρῶτος. Ὡδή θ'. Ἄπας γηγενῆς.

Ιῆθνον πιστούς, τοὺς μνήμην γεραίροντας, τὴν Ἰσὴν Ἰγνάτιε, πρὸς ἀιδιότητα, πνευματοφόρε Σιναίου σέμνωμα, καὶ ἀσκητῶν ὠραῖσμα περικαλλέστατον, σαῖς πρεσβείαις, πρὸς τὸν πολυεὐσπλαγχνον, Ἰησοῦν καὶ Σωτῆρα τῆς κτίσεως.

Νῦν ἐγκρατευτά, καρπὸν ὁ δρεπόμενος χαρᾶς Νάτερμονος, καὶ τρυφῶν τοῦ ὕδατος, ζωῆς ἀγήρω ἡμῶν μελῶδημα, αὐτὸ θυσίαν πρόσδεξαι, ὡσπερ εὐπρόσδεκτον, καὶ ἐξαίτει, ἄφεισιν Ἰγνάτιε, τῶν πταισμάτων ὑπόθεν προσφύγων σου.

Ως ἀσκητικῆς, ζωῆς θεῖαν ἄκατον, τὴν διαπλεύσασαν, ἐν Σιναίῳ θάλασσαν, παρόντος βίου καλῶς καὶ φθάσασαν, εἰς ὄρμον τὸν οὐράνιον, σὲ μεγαλύνοντες, ἐκβοῶμεν· πρὸς λιμένα εὐδίων, σοὺς ἰκέτας Ἰγνάτιε ἰθυνον.

Θεοτοκίον.

Χάριτος πηγῆ, ἀείρῳτε Δέσποινα, Θεοχαρίτω· **Χ**τε, σκέπε καὶ διάσωζε, ἀνάγκης πάσης καὶ περιστάσεως, τοὺς πόθῳ καταφεύγοντας, τῇ ἀντιλήψει σου, καὶ σκανδάλων, τοῦ δεινοῦ ἀλάστορος, ἀνωτέρους ἡμᾶς διαφύλαττε.

Κανὼν δεύτερος. Καινὸν τὸ θαῦμα.

Εἴν φόβῳ ἦνυσας θεοπρεπῶς, τὸν σὸν δρόμον δι' ἄκρας ἀκτημοσύνης, σαφέστατα ἐκ νεότητος· γυμνός ἐν τῷ βίῳ· τὰ γὰρ αἰῶνια προσκαρτερῶν ἀγαθὰ, στολὴν Ἀγγέλων περιεδλήθης· ὅθεν ἐν πίστει, σὲ ἀνυμνοῦμεν θεεῖ Ἰγνάτιε.

Λαὸς ὑμνεῖ σε Ῥεθύμνης βλαστὸν, καὶ Σιναίου Ἄδρους ἀσκητῶν Ἀγίων, σεπτὸν νήψεως διδά-

σκαλον· Πατέρων τὸ κλέος, πνευματοφόρον ὠφθῆς ἐκμαγεῖον Θεοῦ, καὶ θείας ἀπεικόνισμα δόξης· διὸ αἰτοῦμεν, τὰς σὰς πρεσβείας πάτερ Ἰγνάτιε.

Ο θείας χάριτας παρὰ Χριστοῦ, εἰληφῶς τὴν τε πρόσκαιρον καὶ ματαίαν, ζωὴν μισήσας Ἰγνάτιε, νῦν ἀγαλλιᾶσαι, μετὰ τῶν ἄνω χαίρων Ἀσωμάτων χορῶν, πρεσβεύων ἀεὶ ὑπὲρ αἰτούντων, δόξαν τὴν ἀφθιτον, παρὰ Κυρίου τοῦ Παντοκράτορος.

Θεοτοκίον.

Υπὸ τῆς πτώσεως πάλαι ἐχθροῦ, τὸ ἀνθρώπινον ὑπεδουλώθη γένος, τοῖς πάθεσιν ἀμαρτίας· σὺ δὲ Θεοτόκε, καθ' ὃ ἐκτήσω δόξαν παρὰ τοῦ πάντων Θεοῦ, ἐλάμπρυνας γένος τῶν ἀνθρώπων· σὲ γὰρ Παρθένε, ὡς Θεομήτορα μεγαλύνομεν.

Καταβασία. Ἐν νόμῳ σκιᾶ καὶ γράμματι.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ασκητικοῖς παλαίσμασιν, εὐαρεστήσας Ὅσιε, Ἀτῷ Πανοικτίρμονι Λόγῳ, σὴ προσευχῇ καὶ νηστείᾳ, αὐτοῦ τὸ θεῖον ὄνομα, ἐδόξασας Ἰγνάτιε· διὸ καὶ δόξης κρείττονος, κατηξιώθης τρυφήσαι, τῆς ἐν σκηναῖς οὐρανίαις.

Ἔτερον. Ὅμοιον.

Κυρίλλου Ἱερομονάχου.

Ρεθύμνης τὸν ἀμάραντον, βλαστὸν ἀνευφημήσωμεν, τὸν ἐν Σιναίῳ τῷ ὄρει, ἀσκητικῇ πολιτείᾳ, ὡς ἄνθος ἐξανθήσαντα, Ἰγνάτιον τὸν ὄσιον· αὐτοῦ γὰρ νῦν ἐπέφανεν, ἡ χαριτόδωρος μνήμη, εὐωδιάζουσα κόσμον.

Θεοτοκίον.

Αγγέλων ἀγαλλίαμα, καὶ ἀσκητῶν καλλώπισμα, Θεοκῆτορ Μαρία, τὸν σὸν Υἱὸν καὶ Δεσπότην, ἀπαύστως καθικέτευε, ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων σε, ἵνα ῥυσθῶμεν θλίψεων, ὀδυνηρῶν ἀλγηδόνων, καὶ πάσης ἄλλης ἀνάγκης.

Εἰς τοὺς Αἰνοὺς

Ἰστῶμεν στίχ. δ' καὶ ψάλλομεν τὰ κάτωθι Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Ιγνάτιε ὄσιε Χριστοῦ, ὡς ἀστὴρ πολὺφωτος, ἐν Ἰτῷ Σιναίῳ διέλαμψας, καὶ κατεπύρσευσας, τῶν ἀζύγων δήμους, θεαῖς ὑποθήκαις σου, καὶ τρό-

ποις ἀκλινοῦς σου ἀσκήσεως· διὸ τιμῶντές σε, κατ' ἀξίαν ἐκτελοῦμέν σου, μνήμην πάντες, τὴν θείαν γηθόμενοι.

Ρ'εθύμνης θειότατε βλαστέ, ἀσκητὰ Ἰγνάτιε, τὴν σὴν πατρίδα κατέλιπες, καὶ χαιρῶν ᾤκησας, ἔρημον Σιναίου, ἦν καὶ τῶν ἀγῶνων σου, κατέδειξας κονίστραν πανίερρον, θεοειδέστατε· ὄθεν πάντες σε γεραίρομεν, ὡς τοῦ πλάνου, ἐχθροῦ ὀλετήριον.

Α'κτῆμον καὶ πρᾶε ἀσκητὰ, προσευχῆ ἀόκνων σου, καὶ ἐγκρατεία ἐκόσμησας, ψυχῆς ἰμάτιον· ὄθεν λαμπροχίτων, εἰς χαρὰν Κυρίου σου, εἰσηλθες οὐρανόθεν Ἰγνάτιε, ἐν ἧ ἀείποτε, δυσωπεῖς αὐτὸν ῥυσθῆναί με, πάσης βλάβης, ἐχθροῦ τὸν ὑμνοῦντά σε.

Νεκρώσας φρονήματα σαρκός, νυχθημέροις πόνοις σου, Χριστῷ τὸν νοῦν σου ἀνέτεινας, καὶ γνησιώτατος, μύστης καὶ θεράπων, τοῦ Υἱοῦ τοῦ Κτίσαντος, ἐδείχθης ἐν Σιναίῳ Ἰγνάτιε, ὃν καθικέτευε, δωρηθῆναι τοῖς τιμῶσί σε, ἄμφω ῥώμην, ψυχῆς τε καὶ σώματος.

Δόξα Πατρὶ. Ἦχος πλ. α'.

Τὰ ἄνω φρονῶν καὶ ποθῶν Ἰγνάτιε, τῶν κάτω σοφῶς ὑπερεφρόνησας, καὶ ὡς ἰσουράνιος μέρωψ, ἐν Σιναίῳ τῷ δυσπροσίτῳ ἐβίωσας· σὺ γὰρ ἀσκητικῶς διαπρέψας, ὡς ἐγκρατῆς καὶ ὄσιος, κόσμος ὠφθῆς τῆς ἀζύγων χορείας ἱερώτατε· διὸ καὶ κοινωνὸς γενόμενος Θεοῦ τῆς δόξης, μὴ παύσῃ αὐτῷ πρεσβεύων καταπέμψαι, δαψιλῶς τοῖς τιμῶσί σε, τὸ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ δοξάζομέν σε, οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν πόλιν τὴν

ἄσειστον, τὸ τεῖχος τὸ ἀρρήκτον, τὴν ἀρράγην προστασίαν, καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δοξολογία Μεγάλη καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Τὰ Τυπικά, οἱ Μακαρισμοὶ καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τοῦ Ἁγίου ἡ γ' καὶ στ' ᾠδῆ. Ἀπόστολον καὶ Εὐαγγέλιον, ζήτηι τῆ ε' Δεκεμβρίου.

Κοινωνικόν.

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος. Ἀλληλούϊα.

Μεγαλυνάριον.

Χαίροις τῆς Ρεθύμνης τερπνὸς βλαστός· χαίροις τοῦ Σιναίου, τῶν ἀζύγων ὁ φρυκτωρός· χαίροις ἀκτησίας, καὶ νήψεως λυχνία, Ἰγνάτιε φωσφόρε, πίστεως ἔρεισμα.

Ἔτερον. Κυρίλλου Ἱερομονάχου.

Χαίροις ᾧ Ἰγνάτιε θαυμαστέ, τῶν ἐν τῷ Σιναίῳ, μοναζόντων κλέος λαμπρόν· χαίροις τῆς Ρεθύμνης, ὁ θεοφόρος γόνος, καὶ ἀληθῆς προστάτης, τῶν προστρεχόντων σοι.

Δίστιχον.

Ἰγνάτιον Κρήτης θειότατον γόνον
ἐν Σινᾷ λάμπαντα Χαραλάμπης ἦσεν.

